

Dyrevelfærd for store planteædere og rewilding

Oskar Liset Pryds Hansen, MSc, PhD student
Natural History Museum Aarhus

I projektet Rewilding Mols benytter vi et system der tager højde for dyrevelfærd hos det enkelte dyr, men samtidig beholder mest mulig af selektionen og de mekanismer der bestemmer tæthederne af store planteædere på populationsniveau, som de gør sig gældende i systemer, hvor mennesker ikke bestemmer. Hovedelementerne i trofisk rewilding er at minimere menneskelig indblanding og introducere store pattedyrsarter for at indføre flere og væsentlige naturlige processer der kan foretage top-down trofisk påvirkning af bl.a. vegetationen, for at fremme artsrige og heterogene økosystemer. Populationer af store pattedyr har populationsdynamikker, inklusiv fødsler, død og migration, der resulterer i artens tæthed og de processer, der påvirker økosystemet. Døden er en helt central mekanisme, der ikke bare direkte regulerer tætheder og øger diversiteten direkte og indirekte, den er også problematisk at inkludere i dansk kontekst. I systemer uden menneskelig indblanding er der en stor variation i hvordan dyr dør og de fleste indeholder smerte eller lidelse. Igennem dyreværnsloven har vi som samfund besluttet at dyr på bedst mulige måde skal beskyttes mod bl.a. smerte og lidelse. Der er en tilsyneladende konflikt mellem dyrevelfærd, som fokuserer på individets velbefindende, og de mekanismer som regulerer tætheden og tilpasningen til miljøet igennem død og selektion i en population.